

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. гр.Мадан, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МАДАН в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря Елка Ст. Алендарова
като разгледа докладваното от СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ Гражданско дело
№ 20225430100020 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с искова молба от Ф. Т. А., чрез пълномощника адв. Р. Ч. против С. В. А., с която е предявен иск да бъдат допуснати до делба при равни квоти:

1. АПАРТАМЕНТ №**, с идентификатор: **, находящ се в гр.Р., област С., ул. “Х.А.“, бл.1, ет.5 (пети), със застроена площ 60, 92 (шестдесет цяло и деветдесет и две) кв.м., състоящ се от две стаи и сервизно помещение, ведно с прилежащите 2,66 % (две цяло и шестдесет и шест процента) идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 37, том I, рег. № 492, дело № 39 / 2002г. на Нотариус С.Б., рег.№ **НКРБ;

2 . ГАРАЖ №* , с идентификатор:** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в гр.Р., област С., ул. “Х.А.“, ап.1, със застроена площ 18 (осемнадесет) кв.м., построен въз основа на отстъпено право на строеж със Заповед № 758/22.12.1994г. и Договор от 09.03.1995г. на Кмета на община Р., в имот II (втори) – комплексно жилищно строителство, петно №1 (едно), в кв.** по ЗРП на гр.Р., одобрен със Заповед № 125/22.04.1977г. на Кмета на община Р., придобит с Нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот *** на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ;

3. АПАРТАМЕНТ №*, с идентификатор: ** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.201 Ог. н:а Изпълнителния директор на АГКК, находящ, се в гр.Р., област С., ул. “Х.А.“, бл.1, ет.5 (пети), със застроена площ 44, 62 (четиридесет и четири цяло и шестдесет и две) кв.м., състоящ се от две стаи и сервизни помещения, образуван от съединяването на **, ведно е прилежащите 1,95 % (едно цяло и деветдесет и пет процента) идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №** на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ;

4. ½ ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот ** с площ 434 (четиристотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот ** - озеленяване, в кв.**по ЗРП на с.Ч., общ.Р., придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот .№ ** на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ;

5. САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КККР, одобрени

със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, нахоят, се в гр. Р., област С., ул. "Х.А.", бл.1, етаж -1 (минус едно), обект *, с предназначение: за склад, брой нива на обекта: * с площ от 4,00 (четири цяло и нула) кв.м., с прилежащите съответните идеални части от общите части на етаж и сградата, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ** на Нотариус Н. Д., рег.№ *НКРБ;

6. ЛЕК АВТОМОБИЛ, марка „ФИАТ“, модел „ДОБЛО“, с регистрационен номер: **, цвят „Червен“.

В исковата молба се твърди, че страните са съсобственици при правни квоти на описаните по-горе недвижими имоти и лек автомобил. Страните били сключили граждански брак на 17.01.2002 г. в гр. Р. С решение № ** г. на Районен съд Мадан по гр.д. № ** г. бракът им бил прекратен. Описаните недвижими имоти и МПС били придобити от страните в режим на СИО, а която след прекратяване на брака се превърнала в обикновена съсобственост при равни квоти. С оглед изложеното моли за уважаване на иска.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът С. В. А., чрез пълномощника си адв. М. О. е депозирала отговор на исковата молба, с който оспорва предявеният иск за неоснователен. Не оспорва сключването на граждански брак между страните и прекратяването му чрез развод по исков ред. Посочва, че по време на брака била придобила процесните имоти и МПС без какъвто и да е принос от насрещната страна. Сочи, че страните живели като семейство за кратко време и почти по време на целия й брак ищецът бил живял и работил в Германия, а ответницата в България. Напоследък ответницата работила като сезонен работник в Испания за няколко месеца през годината. Трайната им раздяла довела до прекъсване на всички духовни, физически и икономически връзки, а придобиването на имотите не било с общи усилия за нуждите и благополучието на семейството.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът С. В. А. е предявил против Ф. Т. А., че С. В. А. иск да бъде признато за установено спрямо страните, че С. В. А. е едноличен собственик на 1/2 ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот ** с площ 434 (четиристотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот ** по ЗРП на с.Ч., общ.Р., придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот .№ **. на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ; САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, нахоят, се в гр. Р., област С., ул. "Х.А.", бл.1, етаж -* (минус едно), обект *, с предназначение: за склад, брой нива на обекта:* с площ от 4,00 (четири цяло и нула) кв.м., с прилежащите съответните идеални части от общите части на етаж и сградата, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **г. на Нотариус Н. Д., рег.№ *НКРБ; По отношение на първия имот, а именно 1/2 ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот ** с площ 434 (четиристотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот ** - озеленяване, в кв.** по ЗРП на с. Ч., общ. Р., придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот .№ **г. на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ, първоначалният ответник твърди, че същият бил привидна сделка и всъщност представлявал дарение, което родителите й искали да направят. По отношение на втория недвижим имот ответницата твърди, че ищецът въобще не го е виждал, както и че всички средства за плащането на цената били изцяло нейни.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на насрещна искова молба от първоначалния ищец, с който взема становище за неоснователност на предявения насрещен иск. Първоначалният ищец твърди, че средствата за закупуване на недвижимите имоти били осигурени и платени единствено от ответника Ф. А., който за целия период на съвместното си съжителство със С. от 2001 г. до септември 2018 г. работел в Германия – като работел 3 месеца, след което се връщал в България за 3 месеца и пак заминавал за следващите 3 месеца. Първоначалният ищец със свои средства и труд участвал в построяването на сграда в имота в с. Ч.. Парите били изпращани чрез Уестърн Юниън или по познати, пътуващи до България. През 2013 ответницата също била заминала при съпруга си в Германия, за да работи, но престоят й там не продължил дълго, тъй като проблемът й с алкохола се отразявал на работата й, което наложило да се прибере в България. Проблемът с алкохолната зависимост на ответницата се задълбочавал, като се стигнало до пролежаване в „Областен

психодиспансер за психични заболявания със стационар“ ЕООД – С.. През целия период на съвместно съжителство ищецът работил в Германия и се прибирал при съпругата си, като там реализирал добри доходи, с които издържал жена си в България, изпращайки ѝ постоянно пари и с тези пари били закупили недвижимите имоти. По изложените съображения моли за отхвърляне на насрещния иск.

Съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът е сезиран с иск за делба с правно основание чл. 34, ал. 1 ЗС и установителен иск за собственост с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, вр. чл. 21, ал. 4 от СК за признаване за установено спрямо Ф. Т. А., че С. В. А. е едноличен собственик на: ½ ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот ** с площ 434 (четиристотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот * - озеленяване, в кв.** по ЗРП на с. Ч., общ. Р., придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот .№ **г. на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ и САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КKKP, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ, се в гр. Р., област С., ул. “Х.А.”, бл. 1, етаж -1 (минус едно), обект**, с предназначение: за склад, брой нива на обекта: * с площ от 4,00 (четири цяло и нула) кв.м., с прилежащите съответните идеални части от общите части на етаж и сградата, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **г. на Нотариус Н. Д., рег.№ *НКРБ, поради липса на принос в придобиването им от страна на Ф. Т. А..

Липсва спор между страните, а и от събраните по делото доказателства се установява, че ищцата и ответникът са сключили граждански брак на 17.01.2002г., акт за граждански брак № **г. на Община Р., който брак е бил прекратен с развод с Решение № ** г. по гр. д. № **г. по описа на Районен съд Мадан.

Като доказателство е прието заверено копие от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ** г. по описа на Нотариус С.Б., вписан под вх. рег. № ** г., акт № ** г., партидна книга том *, стр. * по описа на Служба по вписванията при Районен съд Мадан, видно от който първоначалната ответница С. В. А. е придобила в съсобственост с Т. В. К. процесния поземлен имот ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот **с площ 434 (четиристотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот ** - озеленяване, в кв.** по ЗРП на с. Ч., общ. Р..

Представено е и заверено копие от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ** г. по описа на Нотариус Н. Д., рег. № *на НК, видно от който първоначалната ответница С. В. А. е придобила САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КKKP, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ, се в гр. Р., област С., ул. “Х.А.”, бл. 1, етаж -1 (минус едно), обект **, с предназначение: за склад, брой нива на обекта: * с площ от 4,00 (четири цяло и нула) кв.м., с прилежащите съответните идеални части от общите части на етаж и сградата.

Като доказателство по делото е представено извлечение за извършен паричен превод от Ф. Т. А. в полза на С. В. А. от 12.09.2017 г. за сумата от 389,18 лева /200 евро/, извлечение за извършен паричен превод от Ф. Т. А. в полза на С. В. А. от 15.05.2017 г. за сумата от 128,84 лева /220 евро/, извлечение за извършен паричен превод от Ф. Т. А. в полза на С. В. А. от 02.10.2017 г. за сумата от 836,69 лева /430 евро/, извлечение за извършен паричен превод от Ф. Т. А. в полза на С. В. А. от 13.11.2017 г. за сумата от 973 лева /500 евро/, извлечение за извършен паричен превод от Ф. Т. А. в полза на С. В. А. от 14.12.2017 г. за сумата от 972,91 лева /500 евро/.

Издадено е удостоверение от ЦПЗ – С., видно от което С. В. А. се води на диспансерно наблюдение в ЦПЗ-С., ЛАК № ** г. с дг. Биполарно афективно разстройство. Лекувана била многократно в стационара на центъра. Последната хоспитализация е за времето от 27.08.2021 г. до 24.09.2021 г., като е представена и Епикриза от ЦПЗ С. за посочения период.

Представено е заверено копие от трудовата книжка на ищцата, видно от което от 1989 до 2005 г. ищцата е упражнявала трудова дейност на длъжност „учител“ в различни учебни заведения. В периода от 2009 г.-2011 г. е работила на длъжност „сервитър“ при

работодател ЕТ „И. И.“ гр. Р.. От изготвената справка за трудови договори не се установяват данни за наличието на сключени трудови договори от Ф. Т. А..

Представени са декларации по чл. 14, ал. 27 и пар. 2 от ПЗР на ЗМДТ, вх. № ** г. и вх. № ** г. на Данъчна служба гр. Мадан, подадени от Ф. Т. А., които се отнасят за следните имоти: Гараж № 1 със застроена площ 18 кв.м. в имот УПИ * - комплексно жилищно строителство, петно № ** по плана на град Р., ведно с правото на строеж върху мястото и Апартамент с адрес: гр. Р., ул. „Х.А.“ № *.

В о.с.з. от 13.12.2023 г. е разпитан свидетелят М. И. Ж., която заяви пред съда, че познава Ф. А. отдавна, първоначално работел като миньор в Р., след това се преместил в гр. Мадан, а впоследствие отишъл в Германия. В момента Ф. А. бил разведен. Свидателят знаел, че малко преди Ф. А. да отиде в Германия те се събрали заедно. „Прогресстрой“ разпродавали апартаменти, Ф. А. купил един апартамент, в който живеела С. А.. След това закупил още един апартамент и гараж. Двата апартамента и гаражът се намирали в гр. Р. на ул. Х.А.. Между 2002 и 2005 г. били закупени апартаментите и двата гаража. Напоследък казвал, че бил купил и едно мазе допълнително през 2016 – 2017 г. Това мазе се намирало в същия блок. Парите били от Ф. А., той изпращал пари за покупките и за ремонтните. Той казал, че бил изпратил пари за покупката и на това мазе. Ф. изпращал парите по банков път чрез Уестърн Юнион, изпращал ги до С.. Свидателят не знаел дали от С. или от Ф. е придобит имота в с. Ч., но там Ф. бил правил ремонт. По негови думи първо били отливали бетон за основи. Не били говорили какво представлявали точно ремонтите. Свидателят бил помагал при товаренето на строителни материали. Помагал бил и за апартаментните, там нямало асансьор, всичко били носили на ръка. Свидателят се познавал със С.. Тя реализирала символични доходи, работила в заведение „Кристал“ с много малък оборот и не на пълно работно време. Това били в периода от 2000 до 2015 г. След това не знаел дали С. работила някъде, не бил контактувал с нея. Около 2000 г. Ф. заминал в Германия, първо работил в дюнержийница, работил и в строителството, докато се установи за постоянно. Той бил реализирал по-големи доходи отколкото тук. Доходите му били по-големи, от тези, които получавал тук като миньор. Първоначално Ф. си идвал по-често от Германия, през три месеца имал необходимост да си идва тука, защото нямал трудова виза. След влизането на България в ЕС ищецът оставал за по-дълго в Германия, позволявали му по-дълго време да работи. Винаги когато си идвал в България се обаждал на свидетеля и се били виждали. Виждали се един-два пъти годишно. И от двете страни знаел, какви суми е Ф. А. е изпращал на С. А.. По време на ремонтните той като си дойде донасял пари и плащал лично, а като трябвало да се плаща на майстори в негово отсъствие, изпращал ги на жена му. Свидателят помагал за товаренето, разтоварването и качването на строителните материали на етажа на апартаментите. За материали за с.Ч. само бил товарил от магазина в Р., не бил ходил до с.Ч., защото не е имало нужда. Свидателят участвал в товаренето на строителни материали 4-5 пъти общо. Двата гаража се намирали зад блока. За мазето, което било закупено, юридически не знаел как били оформени документите, но Ф. бил изпращал пари. За имота в Ч. Ф. казал, че първо наливат бетон. Свидателят нямал лична информация по този обект точно какво се е правил.

В същото о.с.з. е разпитан свидетелят Д. К. С., който заяви, че познава С. А. от 1993 г., свидетелят живеел на 4-тия етаж, тя на 5-тия етаж. Познавал я много добре, били семейни приятели. Апартаментът, в който живеели С. и Ф., бил собственост на „Прогресстрой“, след това ги закупили заедно апартаментите. С. закупила апартамента, след като се омъжила за Ф., другият апартамент го купили заедно. Апартаментите били един срещу друг, външната врата била и на двата апартамента. Закупили автомобил, закупили петно и направили гараж. Не знаел, че били закупили мазе в този блок. А в Ч. направили голяма постройка, уж за гаражи, а то било като заведение. Със сестра ѝ на С. направили заведение, в което продавали хранителни продукти, а над гаража имало още един етаж. Свидателят бил ходил в Ч., в този имот имало сграда. Половината от имота в с.Ч. бил на сестрата на С. и нейния съпруг, а другата половина била на С. и Ф.. Имотът бил придобит от Ф., който бил изпращал пари на С. от Германия. Той редовно пращал пари. Свидателят участвал в построяването на сградата в с. Ч., която била направена на два етажа. Долу били продавали хранителни стоки, а горе било за живеене, но се бил качвал горе. Когато свидетелят ходил да маже стените, Ф. не бил там, той бил в Германия, изпращал пари. По молба на С. като семеен приятел бил ходил да помага там, не бил взимал пари. Ф. се интересувал как върви строежа. С. работила

в „Кристал“ на 4 часа като сервитьорка, там имало малко посетители, есенно време правила лютеница. Не знаел през другото време с какво се е издържала. Тя постоянно пиела. Когато С. се обадила на Ф. да изпрати пари, той веднага изпращал. Според свидетеля страните били разделени от 3- 4 години. Имотът в Ч. бил наследство от бащата на С., те не го купили, той бил подарен от майката и бащата на С..

В същото о.с.з. е разпитан свидетелят М. Р. К.- съпруг на сестрата на С. А.. Свидателят заяви, че се познава със С. отдавна. Бракът му със сестрата на С. – Т. бил от 1985 г. С Ф. се познавали от брака между С. и Ф., преди това не го познавал. След брака били в апартамента, в който С. преди това 15 години живеела. След сключването на брака той заминал за Германия, а С. останала да живее в Р.. Той идвал годишно за по две седмици и си отивал. Докато били женени с Ф., тя работила на две работи, била начален учител в с. Ч., и работила като сервитьор в заведение „Кристал“, и в други заведения в гр. Р.. Тя започнала да ходи да работи в чужбина след брака, тя започнала да ходи сезонно на работа най-вече в Испания. Тази година ходила даже в Холандия, ходила била и във Франция, но основно в Испания ходила. Тя сама се издържала, имала и пенсия в момента, и родителите ѝ помагали, когато трябвало. Земята, която била в с. Ч., била разделена на два парцела, единия парцел бащата и майката на С. са го дали на сина им, който също се казва Ф., а другия парцел са го дали на двете сестри – С. и съпругата на свидетеля Т.. Това се е случило още като са били деца с условието, че ще ги гледат като станат възрастни. Не бил узаконен парцел. Парцелът се водил на майката на С. – Н., като в оня момент с нотариус Б. са го направили за по-лесно, за да може да се узакони имотът. Имотът не бил купен, не били давали никакви пари, нито от С., нито от съпругата на свидетеля, нито от брат им. Ф. А. нищо не бил плащал при придобиването на имота. Свидателят не бил присъствал при нотариус, когато е била изповядана сделката. Според него сделката била оформена като дарение. Сега в този имот вече имало сграда, представлява къща с два гаража, и още един етаж. Сградата била на два етажа. Гаражите били на първия етаж на къщата. С. била направила гаражите като склад. Тази сграда свидетелят я бил построил лично, с бригада, с помощта на бащата на С. и бащата на свидетеля. С. не била участвала при построяване на сградата. Свидателят бил построил грубия строеж. Разбрали се единия гараж да остане за С., но тя не била давала на свидетеля никакви пари, свидетелят го бил направил с негов труд и материали. Вътре, когато се правило, може би тя нещо закупувала, за мазилка, когато е правена вътре, боядисване, плочки. Тази сграда я ползвали семейството на свидетеля, с изключение на гаража, който бил за С., тя имала ключ за гаража. Свидателят също имал ключ за този гараж, за да го наглежда. С. ползвала само единия гараж, свидетелят и семейството му ползвали гараж и целия етаж горе, там живеела дъщерята на свидетеля. Тази сграда била построена 2007-2008 г. Инвестиционния проект бил от м. юни 2007 г. и е на името на Т., С. не фигурирала. След като Ф. заминал за Германия, С. започнала да ходи в чужбина, според свидетеля около 2004 г. е започнала да ходи в Испания. Имало години, когато е ходила по два пъти в Испания – през пролетта и през есента. Имало години, много рядко, в които един път е ходила. Според свидетеля нямало години, в които не била ходила в чужбина, поне в близките 15-20 г. Когато отиде в чужбина, стояла там минимум 4 месеца през пролетта, и есента за около месец и половина-два месеца. Според свидетеля, тя изкарвала по 1500 евро на месец, дори последните години му казвала, че изкарва по 2000 евро на месец. От 2004 г. били по-ниски доходите, които реализирала, не можел точно да определи.

В същото о.с.з. е разпитан свидетеля А. С. М., баща на С. А., който заяви, че в с. Ч. имал два парцела, единият от парцелите го дарил на дъщерите, а другия дарил на сина си. Когато купил парцела за децата, те били малки. На сина му го дарил преди около 10 години, а на дъщерите му прехвърлил, когато сключили брак и едната, и другата, и им го дарил и на тях. Те не му били плащали пари за този имот, без пари им бил дал всичкото. Парцелът на дъщерите представлявал къща, която я построил зетя му М. К.. Двете дъщери се били разбрали голямата дъщеря Т. да даде на С. само гаража, а другото оставало за нея, така са се разбрали те помежду си. М. К. строил къщата, и както и свидетелят, бащата на М. К. и негови приятели. С. не била плащала пари, не била давала и материали. Мъжът на С. изобщо не се бил мяркал тогава там, свидетелят не го бил виждал на строежа. След като била готова къщата, мъжът на С. идвал един-два пъти максимум. Гаражът си го ползвала С., а къщата си я ползвала в момента дъщерята на Т., внучката на свидетеля. След построяването на гаража свидетелят бил лепил плочки вътре, свидетелят ѝ бил пари да ги

купи. С. не била давала пари и не била купувала материали за ремонта на гаража, свидетелят бил закупил всичко. Свидетелят не бил участвал при прехвърляне на имота пред нотариуса. То било дарение, свидетелят не искал да взима пари от тях. От прехвърлянето свидетелят не бил получил никакви пари, не му било платено. Свидетелят го бил дарил, за да може да го гледат, когато стигнат старини свидетелят и съпругата му.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от СК, вещите, правата върху вещи и паричните влогове, придобити от съпрузите през време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. Съгласно разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от СК лични на единия съпруг са вещните права, придобити по време на брака изцяло с лично имущество. Страните не спорят, а и от събраните по делото доказателства е видно, че недвижимите имоти предмет на установителния иск за собственост – $\frac{1}{2}$ ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот ** с площ 434 (четирисотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот ** - озеленяване, в кв.** по ЗРП на с. Ч., общ. Р. и САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ, се в гр. Р., област С., ул. "Х.А.", **, с предназначение: за склад са придобити по време на брака между страните по делото, поради което за да се установи режимът на тази собственост - дали то е съпругеска имуществена общност или не, е необходимо да се установи приноса при неговото придобиване. Искане за установяване на изцяло лична собственост на С. В. А. върху процесните два недвижими имота, придобити по възмезден начин по време на прекратения брак, като се отрича принос на ответника за придобиването им. За тази цел е необходимо да се обори презумпцията на чл.21, ал.3 от СК, като съгласно алинея първа на същият текст вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. Законът установява едно оборимо предположение, като тежестта на доказване е разместена - съпругът, който оспорва приноса на другата страна, е този, който трябва да установи отрицателен факт - липса на принос. Правно релевантните факти при опровергаване на презумпцията за наличие на съвместен принос са: придобивната стойност на вещта, размерът на вложените средства, които имат личен произход по смисъла на чл. 22 и чл. 23, ал. 1 от СК и са еквивалентни на придобивната стойност на спорната вещ и влягането им към момента на придобиване на имуществото.

По отношение на придобития от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот ** с площ 434 (четирисотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот ** - озеленяване, в кв.** по ЗРП на с. Ч., видно от представения нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ** г. по описа на Нотариус С.Б., вписан под вх. рег. № **от 20.08.2003 г., акт № ** г., партидна книга том ** по описа на Служба по вписванията при Районен съд Мадан, като купувач фигурира С. В. М. (А.) и нейната сестра Т. В. К., с оглед на което собствеността е възникнала при равни квоти – по $\frac{1}{2}$ ид.ч. за всеки от купувачите. По отношение на придобитата $\frac{1}{2}$ ид.ч. от посочения имот от С. В. А., то същата е придобита в режим на СИО с Ф. Т. на осн. чл. 19, ал. 1 от СК (отм.). Изложените от С. В. А. твърдения са в смисъл, че цената по договора за покупко-продажба не е била платена на продавачите, че същият бил привидна сделка и всъщност представлявал дарение, които родителите й искали да направят, т.е. че придобиването на вещното право е станало на абсолютно лично основание - дарение.

При положение, че се твърди наличие на привидна сделка - покупко-продажба и прикрита сделка-дарение, в тежест на страната, която твърди привидността, е да установи действителната воля на страните по сделката. За да докаже своите твърдения за липсата на плащане на парични средства по сделката и фактът, че продажбата е прикривала дарение, ищцата е ангажирала гласни доказателства – показанията на св. А. С. М., св. М. Р. К.

Доказването на привидността на една сделка се извършва с обратно писмо, подписано от страните по сделката, което да установява тяхната действителна воля. В случая, съпругът придобива права по сделката и поради това, за да може да му се противопостави такова обратно писмо, то трябва да е подписано и от него. Между страните

по сделката обратният документ е призвание, че сделката не изразява действителните правоотношения и че съществува прикрита сделка. По делото обратно писмо не е представено, нито се твърди да има такова. Свидетелските показания са допустими тогава, когато една от страните по сделката се домогва да докаже привидността на отразеното в акта, обективиращ сделката, съгласие, относно нейния характер, вид и последици, като тази допустимост законът, в разпоредбата на чл. 165, ал. 2 от ГПК, обвързва от наличието на писмени доказателства, изходящи от другата страна по сделката, които правят вероятно твърдението за привидност. Тогава, когато писменото доказателство съдържа волеизявлението на всички страни по прикритата сделка, то това писмено доказателство /обратно писмо/, служи за пълно разкриване както на симулативната сделка, така и на действителните правоотношения между страните. Когато обаче обратното писмо съдържа волеизявлението само на една от страните по прикритата сделка, то това писмено доказателство представлява начало на писмено доказателство, по смисъла на чл. 165, ал. 2 от ГПК и в този случай доказването на действителните правоотношения между страните е допустимо чрез свидетелски показания, като доказателствено средство. Ищцата по делото е придобила правото на собственост по силата на вещноправния ефект от сделката, а ответника по силата на сключения с ищцата и съществуващ към момента на сделките граждански брак, на основание чл. 19, ал. 1 от СК (отм.). По делото няма представено нито обратно писмо, нито има представен писмен документ, изходящ от другата страна по сделката, който да има значение на начало на писмено доказателство и да прави вероятно твърдението на ищцата, че съгласието е привидно. Липсата на такова писмено доказателство прави недопустими свидетелските показания- така в решение № 544/06.01.2011г по гр.д.№ 1053/2010г на ВКС, в тази част и показанията на св. А. С. М., св. М. Р. К., които не са и страни по процесната сделка. Ето защо съдът намира за недоказано, че сключеният договор за продажба на процесния имот, обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ** г. по описа на Нотариус С.Б., вписан под вх. рег. № ** по описа на Служба по вписванията при Районен съд Мадан прикрива дарение. С оглед на това презумпцията за съвместен принос не е оборена от С. В. А.. Безспорно е, че за имуществените отношения между страните се прилага законовия режим на общност. Липсата на доказателства за твърдяната относителна симулация налага извод, че процесният имот е придобит през време на брака между страните в резултат на съвместен принос, поради което принадлежи общо на двамата съпрузи, независимо, че съобразно договора за покупко-продажба е придобит на името на С. В. М. (А.). При липса на доказателства, които да установяват изключителен принос на ищцата в придобиването на описания по-горе имот, установителен иск за собственост от С. В. А. следва да бъде отхвърлен като неоснователен в тази част.

По отношение на иска за делба на придобитата в режим на СИО от С. В. А. и Ф. Т. А. ½ ид.ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот ** с площ 434 (четирисотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот ** - озеленяване, в кв.** по ЗРП на с. Ч., то същият е недопустим, доколкото не е насочен срещу всички съсобственици на имота. Участието на всички съсобственици в процеса е условие за допустимостта на иска. Съдебната делба на идеална част от недвижим имот в настоящата хипотеза е недопустима, поради което в тази част производството по делото следва да бъде прекратено.

По отношение на втория имот предмет на установителния иск- САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в гр. Р., област С., ул. "Х.А.", *, обект * с предназначение: за склад, от събраните по делото доказателства се установява, че имотът е бил закупен на 05.05.2017 г. за сумата от 229,90 лева, при изповядването на сделката в качеството на купувач е присъствала единствено С. В. А.. Продажната цена е била заплатена напълно и в брой преди сключване на договора на касата на дружеството- продавач ПРОГРЕС-СТРОЙ ЕООД, а именно на 08.11.2007 г., на която дата е било предадено и владението върху имота.

От събраните по делото доказателства се установява, че през м. януари 2004 г. до 03.10.2005 г., ищцата е работила на длъжност „учител“, като от 03.10.2005 г. до 13.01.2009 г. ищцата не е работила по трудов договор. Считано от 2004 г. С. А. започнала да работи

сезонна работа, като всяка година пребивавала извън България – минимум 4 месеца през пролетта, а някои години ходила и през есента за месец и половина- два, които обстоятелства се установява от показанията на св. М. К., които съдят кредитира в тази част като обективни, последователни и основаващи се на преки впечатления. От своя страна ответникът се е намирал в Германия, където е работил и е изпращал регулярно парични средства на ищцата, което обстоятелство се установява от показанията на свидетеля М. Ж. и Д.С., които съдят кредитира в тази част като последователни и житейски логични, а и подкрепящи се от представените по делото писмени доказателства – извлечения за извършени парични преводи. Фактът, че почти през целия брачен живот всеки от съпрузите е пребивавал и работил в различна държава не е достатъчно да бъде направен извод за липса на съвместен принос в придобиването на процесния недвижим имот - САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КККР. Фактическата раздяла, според съдебната практика, е обективно състояние в отношенията между съпрузите, което се характеризира с липса на всякаква духовна физическа и икономическа връзка между тях. В случая окончателния разрыв в отношенията между страните, при който е прекъсната всяка духовна и икономическа връзка между тях е настъпил много време след заплащането на цената на имота - 08.11.2007, който момент е релевантен и към преценката за произхода на средствата за закупуването му, респ. към приноса на всеки един от съпрузите за придобиването му. Липсват каквито и да е данни, че ищцата е вложила лични средства в покупката процесния имот, с оглед на което презумпцията по чл. 21, ал. 3 от СК не е оборена. С оглед изложеното съдят намира за неоснователен искът за установяване, че ищцата е едноличен собственик на САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, нахоят, се в гр. Р., област С., ул. "Х.А.", **, обект **, с предназначение: за склад, брой нива на обекта: * с площ от 4,00 (четири цяло и нула) кв.м., с прилежащите съответните идеални части от общите части на етаж и сградата, поради липса на принос в придобиването им от страна на Ф. Т. А.. По отношение на цитирания недвижим имот делбата следва да бъде допусната при квоти от по 1/2 ид. ч. за всеки от съделителите. На основание чл. 21 СК, придобитото от страните принадлежи на двамата съпрузи - страни в настоящото производство, в режим на съпругеска имуществена общност, а след прекратяване на брака имуществена общност е трансформирана в дялова съсобственост, като всеки един от бившите съпрузи е придобил по 1/2 ид.ч. от описания недвижим имот, поради което делбата следва да бъде допусната при равни квоти.

С влязло в сила Решение № ** г. по гр.д. № ** г. по описа на Районен съд Мадан е признато за установено в отношенията между С. В. А., ЕГН *****, с постоянен адрес град Р., ул. Х.А. ** община Р., област С. и Ф. Т. А., ЕГН *****, с адрес село В., махала М., община К., че С. В. А., ЕГН *****, с постоянен адрес град Р., ул. Х.А. ..., община Р., област С. е изключителен собственик на апартамент № **, нахоящ се в гр. Р., обл. С.ска, ул. „Х.А.“, **, етаж V (пети) със застроена площ 60.92 (шестдесет цяло и деветдесет и две) кв.м., състоящ се от две стаи и сервизно помещение, ведно с прилежащите 2.66% (две цяло и шестдесет и шест процента) идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото, при съседи на жилището: отляво – общи части, отдясно- ап. № **, отгоре- ап. №** и отдолу- ап. № **, придобит с договор за покупко-продажба от 07.03.2002г., обективиран в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **г. на Нотариус С.Б., рег. № *НКРБ, поради липса на принос в придобиването му от страна на Ф. Т. А., ЕГН *****, с адрес село В., махала М., община К.. Ето защо по отношение на описания недвижим имот искът за делба следва да бъде отхвърлен като неоснователен поради липса на съсобственост.

С влязло в сила Решение № ** г. по описа на Районен съд Мадан е ОТХВЪРЛЕН предявения от С. В. А., ЕГН *****, с постоянен адрес град Р., ул. Х.А. ..., община Р., област С. против Ф. Т. А., ЕГН *****, с адрес село В., махала М., община К., иск за признаване за установено в отношенията между страните, че С. В. А., ЕГН *****, с постоянен адрес град Р., ул. Х.А. ..., община Р., област С. е изключителен собственик на следните вещи: Гараж № 1 със застроена площ 18 кв.м. в имот УПИ II - комплексно жилищно строителство, петно № 1, в кв.**по плана на град Р., ведно с правото на строеж върху мястото, придобит въз основа на Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ** г. на Нотариус С.Б., рег. № *НКРБ; Апартамент № **, със застроена площ 44.62

кв.м., находящ се в гр. Р., област С.ска, ул. "Х.А.", **, състоящ се от две стаи и сервизни помещения, образуван от съединяването на ап.№ * + ап.№ *, ВЕДНО с прилежащите 1.95% идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ** г. на Нотариус С.Б., рег. № *НКРБ; Лек автомобил марка Фиат, модел Добло, ДРН **, червен на цвят, поради липса на принос в придобиването им от страна на Ф. Т. А., ЕГН *****, с адрес село В., махала М., община К.. Липсва спор между страните, а и от събраните по делото доказателства се установява, че описаните по-горе вещи са придобити от страните по време на брака им, като съобразно чл. 21 от СК принадлежат на двамата съпрузи в режим на СИО. С прекратяването на брака имуществената общност е трансформирана в дялова съсобственост, като всеки от тях притежава равен дял от придобитото имущество. Ето защо по отношение на описаните имоти, делбата следва да бъде допусната между съпрузите при квоти ½ ид.ч. за всеки от тях.

На осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК с оглед отхвърляне на предявения установителен иск, на ответника Ф. Т. А. се дължат направените разноски по този иск, като съобразно представения списък на л. 178 от делото се претендира сумата от 1000 лева – заплатен адвокатски хонорар. В представения договор за правна защита и съдействие не е разграничено каква част от заплатения адвокатски хонорар касае основното производство по съдебна делба какъв е размерът на сумата, заплатена за защита по предявения срещу Ф. Т. А. обективно съединен установителен иск, поради което следва да се приеме, че сумата е заплатена по равно. С оглед изложеното С. В. А. следва да бъде осъдена да заплати на Ф. Т. А. сумата от 500 лева – разноски за адвокатско възнаграждение по предявения установителен иск. По отношение на разноските по основното делбено производство – платените възнаграждения за адвокат остават в тежест на съделителите, така както са ги направили, като в този смисъл е и практиката на ВКС (Определение № 47 от 29.01.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 6919/2014 г., I г. о., ГК и др.). Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. В. А., ЕГН ***** против Ф. Т. А., ЕГН ***** иск да бъде признато за установено в отношенията между страните, че С. В. А. е едноличен собственик на ½ ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот ** с площ 434 (четиристотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот ** - озеленяване, в кв.** по ЗРП на с.Ч., общ.Р., придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот .№ **г. на Нотариус С.Б., рег.№ * НКРБ, както и на САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, намират, се в гр. Р., област С., ул. "Х.А.", **, с предназначение: за склад, брой нива на обекта: *с площ от 4,00 (четири цяло и нула) кв.м., с прилежащите съответните идеални части от общите части на етаж и сградата, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **г. на Нотариус Н. Д., рег.№ *НКРБ, поради липса на принос в придобиването им от страна на Ф. Т. А..

ОСЪЖДА С. В. А., ЕГН ***** да заплати на Ф. Т. А., ЕГН ***** сумата от 500 лева (петстотин лева) – разноски за адвокатско възнаграждение по предявения установителен иск.

ПРЕКРАТЯВА производството по предявения от Ф. Т. А., ЕГН ***** против С. В. А., ЕГН ***** иск да бъде допуснат до съдебна делба следния недвижим имот: ½ ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, незастроен с площ 1060 (хиляда и шестдесет) кв.м., представляващ част от имот с пл.№ **, която част образува имот ** с площ 434 (четиристотин тридесет и четири) и със 626 (шестстотин двадесет и шест) кв.м. участва в имот ** - озеленяване, в кв.** по ЗРП на с. Ч., общ. Р., придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **г. на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ, при квоти ½ ид.ч. за ищеца Ф. Т. А. и ½ ид. ч. за ответницата С. В. А., поради недопустимост на иска.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ф. Т. А., ЕГН ***** против С. В. А., ЕГН ***** иск да бъде допуснат до делба следния недвижим имот: АПАРТАМЕНТ №**, с

идентификатор: **, находящ се в гр. Р., област С., ул. "Х.А.", *, със застроена площ 60, 92 (шестдесет цяло и деветдесет и две) кв.м., състоящ се от две стаи и сервизно помещение, ведно с прилежащите 2,66 % (две цяло и шестдесет и шест процента) идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **.г. на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ, при квоти ½ ид.ч. за ищеца Ф. Т. А. и ½ ид. ч. за ответницата С. В. А., поради липса на съсобственост между страните.

ДОПУСКА ИЗВЪРШВАНЕ НА СЪДЕБНА ДЕЛБА между Ф. Т. А., ЕГН ***** и С. В. А., ЕГН ***** на следните вещи:

1. ГАРАЖ №**, с идентификатор: ** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в гр.Р., област С., ул. "Х.А.", със застроена площ 18 (осемнадесет) кв.м., построен въз основа на отстъпено право на строеж със Заповед № 758/22.12.1994г. и Договор от 09.03.1995г. на Кмета на община Р., в имот ** – комплексно жилищно строителство, петно №*, в кв.** по ЗРП на гр.Р., одобрен със Заповед № 125/22.04.1977г. на Кмета на община Р., придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот *** на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ;

2. АПАРТАМЕНТ №**, с идентификатор: ** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.201 Ог. н:а Изпълнителния директор на АГКК, находящ, се в гр. Р., област С., ул. "Х.А." със застроена площ 44, 62 (четиридесет и четири цяло и шестдесет и две) кв.м., състоящ се от две стаи и сервизни помещения, образуван от съединяването на ап.* + ап.* ведно е прилежащите 1,95 % (едно цяло и деветдесет и пет процента) идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху мястото, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №**.г. на Нотариус С.Б., рег.№ *НКРБ;

3. САМОСТОЯТЕЛНО ОБОСОБЕН ОБЕКТ с идентификатор: ** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-12/10.03.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, находит, се в гр. Р., област С., ул. "Х.А." обект *, с предназначение: за склад, брой нива на обекта: * с площ от 4,00 (четири цяло и нула) кв.м., с прилежащите съответните идеални части от общите части на етажа и сградата, придобит с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № **.г. на Нотариус Н. Д., рег.№ *НКРБ;

4. ЛЕК АВТОМОБИЛ, марка „ФИАТ“, модел „ДОБЛО“, с регистрационен номер: **, цвят „Червен“.

ПРИ КВОТИ:

ЗА С. В. А., ЕГН ***** - ½ ид.ч.

ЗА Ф. Т. А., ЕГН ***** – ½ ид.ч.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд С. в двуседмичен срок от получаване на преписи от него от страните, а в частта, с която производството по делото е прекратено и имащо характер на прекратително определение подлежи на обжалване пред С.ски окръжен съд с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Мадан: _____